

лѣтъ и на сѣверо-западния—лѣтѣ и есень. Климата е повечето мекъ и влаженъ. Района на селото е поле и гористо и има 12,600 декара пасище. Съсѣдни села сж: Кнежа на 12 к. м. на западъ, Гостиля на 6 к. м. на сѣверъ, Ставерци на 9 к. м. на сѣверо-изтокъ и Брѣница (Б. Слатинска околия) на 12 к. м. на югъ.

Селото Долни-Луковитъ има 286 кжши, отъ които $\frac{3}{4}$ сж подземни и има 2002 души жители, отъ които 215 мъже и 53 жени сж грамотни. Селенитѣ сж доста трудолюбиви и владени въ земледѣлие и скотовѣдство. Въ тѣхъ прѣобладава флегматическия темпераментъ. Въ това село върлуватъ най-много «шарката» и «скарлатината». Въ морално отношение селенитѣ повечето сж порядъчни.

Мжжската носия е: потури, поясъ, антерия и горна бѣла дрѣха, а женската — вълненикъ, прѣстилка и сукманъ.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Почвата е черноземна и сѣятъ: кукурузъ, жито, ечмикъ, овесъ и пр. Мнозина отъ селенитѣ обработватъ земята съ рала. Всички си служатъ съ волове. Селото притѣжава 24,040 декара ниви, 1500 декара гори и около 12,600 декара пасище и ливади. Срѣдно всѣко сѣмейство има по 75 декара земя и харчи годишно 300—400 лева. Единъ декаръ дава срѣдно 12 лева приходъ и се цѣни 20 лева.

Скотовѣдството така сжщо тукъ е развито, Развъждатъ: коне, овце, говеда, свине и пр. Отъ това село излиза хубаво сирене и вълна. Добитѣка изобщо не се цѣни добрѣ.

Износъ има само на птици и яйца и то въ малко количество.

Селенитѣ отиватъ на пазаръ въ Орѣхово, а